

Αεροδρόμιο Ελληνικού: Η τελευταία ευκαιρία, και αυτή χαμένη.

του Πατρίκιου Πατρικουνάκου

Χθές το βράδυ, με τη διαδικασία του κατεπείγοντος, ψηφίστηκε στη Βουλή, η κύρωση της συμφωνίας πώλησης του πρώην Ανατολικού Αερολιμένα του Ελληνικού. Δικαιούχος της έκτασης είναι η κοινοπραξία Global Investment Group με συμμετοχή της Lamda Development, συμφερόντων Λάτση, η εταιρεία Al Maabar, η οποία έχει την έδρα της στο Άμπου Ντάμπι και η κινεζική εταιρεία Fosun.

Πρόκειται για την παραχώρηση έκτασης 6.230 στρεμμάτων, μαζί με τις αθλητικές εγκαταστάσεις του Αγίου Κοσμά, έναντι 917 εκ € (κάτι λιγότερο από 100€/τμ), για 99 χρόνια!

Ζεστά λεφτά θα πει κανείς.

Είναι όμως έτσι;

Το ποσό των 917εκ €, θα καταβληθεί σε βάθος δεκαετίας, ενώ το Ελληνικό Δημόσιο είναι υποχρεωμένο από τη σύμβαση να αναλάβει όλα τα έξοδα μετεγκατάστασης των 69 υπηρεσιών που βρίσκονται στο χώρο. Ταυτόχρονα, το Ελληνικό Δημόσιο είναι επιφορτισμένο με την αποκατάσταση του χώρου του αεροδρομίου (γκρέμισμα, ισοπέδωση, ξήλωμα εγκαταστάσεων) που θα πραγματοποιηθεί με δικό του κόστος. Το κόστος μετεγκατάστασης των υπηρεσιών και της «αποκατάστασης» του οικοπέδου, υπολογίζεται πλέον των 1,5 δις €.

Επιπλέον, το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδος (ΤΕΕ), σε παλαιότερη εκτίμησή του, υπολογίζει την αξία του ακινήτου σε 1,5 δις €, ενώ οι δύο πραγματογνώμονες της Εισαγγελίας Αθηνών, με έκθεσή τους αναφέρονται σε αξία της τάξης του 1,5 έως 2,3 δις.

Ναι, αλλά θα έρθουν επενδυτές και θα ανοίξουν δουλειές.

Πάγια τακτική των μεγαλοεργολάβων και μεγαλοκατασκευαστών, είναι το δόλωμα των θέσεων εργασίας και η δήθεν καταπολέμηση της ανεργίας. Γνωρίζουμε όμως όλοι πια, ότι στα χρόνια του μνημονίου, οι κακοπληρωμένες αυτές θέσεις εργασίας, της ελαστικής απασχόλησης και του ανύπαρκτου εργατικού δικαίου, θα δημιουργηθούν στα συντρίμια χιλιάδων μικρών καταστημάτων της ευρύτερης περιοχής που θα κλείσουν μονομιάς. Τα παραδείγματα των Mall, shop in a shop, δε χρειάζονται επεξήγηση, δεν πρόκειται για καινούριες θέσεις απασχόλησης, αλλά για «νέες που αντικαθιστούν τις παλιές». Ο στόχος για το Λάτση και τους υπόλοιπους επενδυτές είναι απλός, αγορά με αστείο τίμημα, απίθανες διευκολύνσεις ως προς την καταβολή του ποσού και άντληση υπερκέρδους από «το καλύτερο οικόπεδο της Ευρώπης».

Από το να είναι έτσι εγκαταλελειμμένο, ας γίνει κάτι.

Στην πραγματικότητα, πρόκειται για ένα έργο, το οποίο με βάση το σχέδιο της κοινοπραξίας (σχέδιο Foster), αφορά μια πόλη 27.000 κατοίκων, και δόμησης 3-3,6 εκατομμυρίων τ.μ. ! Ο συντελεστής δόμησης της περιοχής γίνεται λάστιχο για να εξυπηρετήσει τα σχέδια των σωτήρων-μεγαλοεπενδυτών. Στις άδειες χρήσεις

προβλέπονται κατασκευές κατοικίας, καταστημάτων, καζίνο, μεγάλων πολυκαταστημάτων, γραφείων, εγκατάσταση ιδιωτικού Πανεπιστημίου, κτήρια υγείας, ουρανοξύστες.

Ταυτόχρονα, η εφορία αρχαιοτήτων δεν έχει καμία δικαιοδοσία στην ανάδειξη και στη διαχείριση του υπάρχοντος αρχαιολογικού χώρου, ενώ δε θα προχωρήσει η ανασκαφή των αρχαίων πόλεων των περιοχών Αλιμούντος, Αιξωνής και Ευωνύμου. Η πολιτιστική κληρονομιά πωλείται όπως είναι, και αυτή, για να έρθει η Ανάπτυξη!

Ωραία αυτά που λέτε, αλλά έχετε άλλο σχέδιο;

Το 2013, το ΕΜΠ, το ΤΕΕ, οι δήμοι Ελληνικού- Αργυρούπολης, Αλίμου και Γλυφάδας, παρουσίασαν ένα σχέδιο το οποίο καλύπτει το σύνολο του πρώην αεροδρομίου, όπως και την ακτή του Αγίου Κοσμά, χωρίς νέα δόμηση, με ενσωματωμένες δεκάδες χρήσεις στα υπάρχοντα 241 κτήρια και εγκαταστάσεις τα οποία καταλαμβάνουν έκταση 370.000 τ.μ. Οι χρήσεις αυτές είναι κοινωφελείς και ανταποδοτικές, και αφορούν σε αθλητισμό και ναυταθλητισμό, αναψυχή, τουρισμό, πρόνοια, πολιτισμό, έρευνα καθώς και σε δραστηριότητες μικρού τοπικού εμπορίου και διοίκησης. Η τελευταία οικονομικοτεχνική επεξεργασία που παρουσιάστηκε, αποδεικνύει ότι με αυτές τις χρήσεις εξασφαλίζονται και το κόστος κατασκευής και η βιωσιμότητα του έργου. Ήταν ένα σχέδιο για τη δημιουργία ενός -πραγματικού-μητροπολιτικού πάρκου, υψηλού πρασίνου, με ήπιας μορφής εμπορική εκμετάλλευση, ικανής να συντηρεί το χώρο και τις ανάγκες του. Το σχέδιο αυτό, απαντούσε έγκαιρα στο ΤΙΝΑ των νεοφιλευθέρων από όπου κι αν προέρχονται.

Και τότε γιατί το πουλάνε;

Το κυβερνών κόμμα, ο ΣΥΡΙΖΑ, έκανε κορωνίδα του κινηματικού και αντιπολιτευτικού του σχεδίου, τη μη εκποίηση του Ελληνικού, και τη δημιουργία Μητροπολιτικού Πάρκου. Ο Αλέξης Τσίπρας, μίλησε εκατοντάδες φορές στο όνομα του κινήματος του παραλιακού μετώπου και πάντα αναφερόταν σε μια αποικιοκρατική σύμβαση που θα «ανατρέψει η κυβέρνηση της αριστεράς». Ψέμα και απάτη. Ήδη από τη συμφωνία κυβέρνησης-δανειστών, το Φεβρουάριο του 2015, το Ελληνικό, είχε προγραφεί ως αντάλλαγμα σε κάποιο «κρυφό σχέδιο» με το οποίο θα υπάρξει «ελάφρυνση χρέους»!

Αντί επιλόγου

Η δημιουργία ενός Μητροπολιτικού Πάρκου υψηλού πρασίνου, δεν ήταν μια ιδεοληψία κάποιων φαντασμένων, ούτε αντιπολιτευτικό κολπάκι για να αναδειχθούν έτσι απλά, κάποιες πολιτικές παρατάξεις έναντι άλλων. Ήταν και είναι η τελευταία ελπίδα του λεκανοπεδίου Αττικής, της Αθήνας των έξι (6) εκατομμυρίων πολιτών, να γίνει ανθρώπινη πόλη. Η πρωτεύουσα, είχε μια τελευταία πιθανότητα, να αποκτήσει ξανά οξυγόνο, και ένα κόσμημα πρασίνου δίπλα στη θάλασσα, με θέα το βουνό, μερικά μόλις λεπτά από το κέντρο. Η πόλη αυτή, είχε τη δυνατότητα να αποκτήσει, αυτό που όλες οι μεγάλες πρωτεύουσες της Ευρώπης, αξιοποιούν ως πόλο έλξης για τον τουρισμό και την περιήγηση, έναν πραγματικά μεγάλο χώρο, για αναψυχή, ψυχαγωγία, άθληση. Για λίγο αέρα καθαρό, για λίγη ποιότητα ζωής.

Στην Ελλάδα, όμως της σκληρής λιτότητας, και της αυστηρής επιτροπείας, η κυβέρνηση σήμερα, καλείται ως απλή μαριονέτα «να τιμήσει την υπογραφή της», να ακολουθήσει τα συμφωνηθέντα και να προχωρήσει παρακάτω. Χθες, η κυβέρνηση Τσίπρα, επικύρωσε τη συμφωνία που το 2014 είχε συνάψει η κυβέρνηση Σαμαρά, και τώρα προχωρά στην

υλοποίησή της. Σε καλή μεριά.